

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/078-27/2011.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a dr. L. A. ügyvéd, dr. B. Cs. ügyvéd (Bittera és Tóth Ügyvédi Iroda) és dr. T. T. ügyvéd (Réciczka White and Case LLP) által képviselt **Budapest Airport Zrt.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt indult eljárásban meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t .

A Versenytanács megállapítja, hogy a Budapest Airport Zrt. 2011 februárja és októbere között fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amikor szórólapján és az általa alkalmazott ún. roll-up-on azt közölte, hogy a terminálon illegálisan működő taxiszoftárok ajánlják szolgáltatásaikat, s az utasok biztonságuk és kényelmük érdekében az eljárás alá vonttal szerződött partnerek taxiszoftárait vegyék igénybe.

A jogsértés megállapítása mellett a Versenytanács 1.000.000,-Ft (egymillió forint) bírságot szab ki a Budapest Airport Zrt.-vel szemben.

A bírságot a kötelezett a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számla javára köteles befizetni, a közlemény rovatban feltüntetve az eljárás alá vont vállalkozás nevét, a versenyfelügyeleti eljárás számát és a befizetés jogcímét (bírság).

Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de a Versenytanácsnál benyújtható vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni. A Fővárosi Törvényszék a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart, mely kérelmet az ügyfél a keresetlevelében terjesztheti elő.

I n d o k o l á s

I.

Az eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2011. október 12-én annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást a Budapest Airport Zrt. ellen, hogy az eljárás alá vont a 2011. február 4. és 2011. október 12. közötti időszakban megsértette-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényt (a továbbiakban: Fttv.), amikor a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér területén arról adott tájékoztatást, hogy a terminálon illegálisan működő taxi szolgáltatók ajánlják szolgáltatásaikat, s a fogyasztók biztonsága és kényelme érdekében a vele szerződött partnerek választására hívott fel.

II.

Az eljárás alá vont

2. 2002 januárjában a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (korábban: Budapest Ferihegy Nemzetközi Repülőtér) működtető Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság megszüntetésre került, s a légi forgalom irányítása a HungaroControl Zrt., a repülőtér üzemeltetés pedig a Budapest Airport Zrt. feladata lett.
3. Az eljárás alá vont 2011. évi (belföldi és export) nettó árbevétele 179.836.294 euró volt.

III.

A vizsgált kereskedelmi gyakorlat

4. Budapesten több ezer taxi kínálja szolgáltatásait.
5. A taxi szolgáltatás budapesti közterületeken történő nyújtását a vizsgálattal érintett időszakban a Budapest főváros közterületein a taxiállomások létesítéséről, használatának és üzemeltetésének rendjéről szóló 59/1999 (XI.18.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Taxirendelet) szabályozta. A Taxirendelet 10. §-ának (1) bekezdése szerint a Budapest közterületein lévő taxiállomások létesítésével, fenntartásával, működtetésével és megszüntetésével kapcsolatos feladatok ellátására a Fővárosi Önkormányzat által e célra létrehozott Fővárosi Taxiállomásokat Üzemeltető Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Társaság (a továbbiakban: Taxiállomás Kht.) jogosult. Amennyiben a kiemelt közforgalmú létesítmények közül a repülőterek melletti közterület üzemeltetésével kapcsolatos feladatokat - önkormányzati rendeletet kivéve - jogszabály alapján más gazdálkodó szervezet köteles ellátni, vagy a közterület használatának jellege, illetve a közterülettel határos létesítményekkel összefüggő fokozott biztonsági követelmények azt indokolják, a Taxiállomás Kht. az ilyen közterület üzemeltetését végző gazdálkodó szervezettel a taxiállomás létesítésével, fenntartásával, működtetésével és megszüntetésével kapcsolatos feladatok ellátásáról megállapodást köthet. A Taxirendelet 14. §-ának (2) bekezdése alapján a speciális taxiállomás használatát – a 9. §-tól eltérően – a taxiállomásokat üzemeltető szervezettel megállapodást kötő gazdálkodó szervezet (a szerződéses üzemeltető) engedélyezi az általa pályázati úton, legfeljebb 5-5 évre

kiválasztott, taxi szolgáltatás végzésére egyébként jogosult vállalkozóik számára és állapítja meg az engedélyezés módját és feltételeit.

6. A Taxirendelet 12. §-ának (5) bekezdése rögzíti, hogy utasfelvételre való felkészülés érdekében, világító szabadjelzővel taxigépkocsi csak a kijelölt taxiállomásokon várakozhat. Ugyanezen cikk (6) bekezdése tilalmazza a taxiállomásokon várakozó taxik elhagyását. A Taxirendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerint a Taxirendeletben (így annak 12. §-ában) foglaltak megsértése szabálysértésnek minősül.
7. A légit közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) 50/A. §-a (2) bekezdésének c) pontja szerint a repülőtér üzemben tartója repülőtérrendben szabályozza a repülőtéri létesítmények és berendezések használatát. Az Lt. 50/A. §-ának (3) bekezdése alapján a repülőtérrendet - az állami célú repülésekre szolgáló repülőtér kivételével - a légi közlekedési hatóság hagyja jóvá.
8. A fenti jogszabályok alapján az eljárás alá vont felhatalmazással bírt a repülőtéri taxiszolgáltatás szabályozására, míg a repülőtéri létesítmények (beleértve a terminálok) használatát az általa közzétett és a légi közlekedési hatóság által jóváhagyott „Repülőtér Rendjének” V. fejezete szabályozta. Ez utóbbi V. fejezet 2. pontja értelmében a repülőtér teljes területén kizárólag a repülőtér üzemben tartójának előzetes írásos engedélyével lehet bármiféle gazdasági tevékenységet folytatni, akár közvetlenül, akár közvetve. Az V. fejezet 2.2. pontja meghatározza továbbá, hogy bármely, a repülőtéren végzett gazdasági tevékenység kizárólag a repülőtér üzemben tartójával az adott gazdasági tevékenység végzésére megkötött, hatályos írásbeli megállapodás alapján használt területen, vagy a repülőtér üzemben tartója által az adott gazdasági tevékenység végzése céljára kijelölt és a repülőtér üzemben tartója által megfelelően jelzett vagy kitáblázott területeken folytatható. Az üzletszerzés a repülőtér teljes területén tilos.
9. Az eljárás alá vont (nyilatkozata szerint) a Taxirendelet 14. §-a és a Taxiállomás Kht.-vel kötött megállapodás alapján jogosult a repülőtéri (ún. speciális) taxiállomások üzemeltetésére, és ennek keretében a repülőtéri taxiállomásokat egyetlen szolgáltató kizárólagos használatába adni.
10. Az eljárás alá vont és a Zóna Taxi Kft. közötti szerződés megszűnését követően, 2010. december 7-től a Főtaxi Zrt. lett a kizárólagos, szerződéssel rendelkező repülőtéri taxi szolgáltató. A Főtaxi Zrt. az ún. szolgáltatási szerződés alapján a szerzett jogok ellenértékéért „szolgáltatási díjat”, valamint a szolgáltatás ellátásához szükséges kiegészítő területek használatáért (pl. diszpécserpultok használata) bérleti díjat fizet. A „szolgáltatási díj” egy – az adott hónapban teljesített fuvarok számától független – minimum díjból és a repülőtéri taxiállomásokról induló fuvarok számától függő havi változó díjból áll. Az eljárás alá vontnak a vizsgált időszakban a Főtaxi Zrt.-től származó bevételeit a Vj-78-011/2011. számú irat E/10. számú melléklete tartalmazza.
11. Arra vonatkozó információ nem ismert, hogy az eljárás alá vont szabálysértési bírság kiszabását kezdeményezte volna vagy szabálysértési eljárás folyt volna le valamely taxiszolgáltató vállalkozással szemben.
12. Az eljárás alá vont 2011 februárja és októbere között az alábbi tartalmú kommunikációs eszközöket [roll-up-ot (beltéri, hordozható, plakátszerű kommunikációs eszközt) és szórólapot] alkalmazta:

„Illegal taxi operators! Illegális taxiszolgáltatók!

[Áthúzott taxi képe]

Dear Passengers,

Please be aware that **illegal taxi operators** are offering their services at the terminal. For your convenience and safety, please choose or **contracted partners**:

Kedves Utasaink,

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a terminálon **illegálisan működő taxiszolgáltatók** ajánlják szolgáltatásaikat. Biztonságuk és kényelmük érdekében, kérjük válasszák **szerződött partnereinket**:

[Főtaxi logó és gépkocsi képe]

[Airport Shuttle Minibus logó és gépkocsi képe]

[Budapest Airport logó]”

13. A vizsgálattal érintett kommunikációs eszközök alkalmazásával összefüggésben felmerült költségekre vonatkozó adatokat a Vj-78-011/2011. számú irat tartalmazza.

IV.

Az eljárás alá vont előadása

14. Az eljárás alá vont előadta, hogy a 2010. decemberi szolgáltatóváltást követően ún. „taxis hiénák” jelentek meg nagyobb számmal a terminálokon, megpróbálva kihasználni az átmenet kapcsán felmerülő kezdeti nehézségeket. Ezen „taxis hiénák” a jogszabályi előírásokat megszegve, gépkocsijukat elhagyva vadásztak utasokra a repülőtér érkezési oldali termináljain, s – amint azt fogyasztói panaszok is alátámasztják – jellemzően kényelmetlenséget okoznak az utasoknak, általános, hogy hamisan az eljárás alá vont, illetve a repülőtér hivatalos partnerének tüntetik fel magukat (akár a nyakukba vagy ruházatukra akasztott névtáblájukon, akár szóban) az utasok előtt, azt a hamis benyomást keltve bennük, hogy a szolgáltatás színvonala bármilyen módon garantált, s így az utasok döntését tisztességtelenül befolyásolják, s versenytársaikkal szemben is tisztességtelen gyakorlatot folytatnak (blokkolják az előrendelt taxik számára fenntartott parkolókat, a díjköteles parkolókat használják fizetés nélkül stb.). Az általuk okozott kockázat nőtt többszörösére, amikor 2011 májusának végén olyan hírek kezdtek terjedni a sajtóban, illetve a taxisközösségben, hogy a Főváros (illetve a Taxiállomás Kht.) és a Budapest Airport Zrt. nem tud megállapodni a repülőtéri taxiállomások üzemeltetéséről. Az eljárás tárgyát képező tájékoztató anyagok ennek kapcsán születtek.
15. Az eljárás alá vont álláspontja szerint a vizsgálat tárgyát képező tájékoztató anyagokkal nem valósított meg tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot. A tájékoztatások a fogyasztók érdekeit szolgálták, s az utasok utazási gyakorlatát érdemben és a szolgáltatásaikat jogszerűen nyújtó taxi szolgáltatók kárára nem befolyásolták.
16. Felhívta a figyelmet arra, hogy a jogszabály által felhatalmazással bír a repülőtéri taxi szolgáltatás szabályozására, jogosult a repülőtéri taxiállomások üzemeltetésére, s ennek keretében jogosult arra is, hogy a repülőtéri taxiállomásokat egyetlen szolgáltató (a Főtaxi Zrt.) kizárólagos használatába adja.
17. Kiemelte, hogy a Taxirendelet 12. §-ának (5) és (6) bekezdése alapján a nem rendelésre érkezett, eseti fuvarra várakozó taxik csak kijelölt taxiállomásokon várhatnak utasra, és eközben járműüket nem hagyhatják el. Ez azt jelenti, hogy már maga a Taxirendelet is korlátokat állít abban a tekintetben, hogy taxi szolgáltatást milyen feltételekkel lehet

ajánlani. Tehát az a taxi fuvarozó, aki nem rendelésre érkezik, és szolgáltatásait véletlenszerűen ajánlhatja az utasoknak, elhagyva járművét, megszegi a Taxirendelet előírásait, és a Taxirendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerinti szabálysértést követ el.

18. Emlékeztetett arra, hogy a repülőtéri létesítmények használatát a repülőtérrend V. fejezete szabályozza, melynek kivonata a terminálok is kifüggesztésre kerül. A repülőtérrend V. fejezetének 2.2. pontja tiltja a terminálok az engedély nélküli kereskedelmi tevékenységeket, beleértve az üzletszerzést.
19. Figyelemmel a fentiekre megítélése szerint a szolgáltatásaikat a terminálpépületekben ajánlgató taxis fuvarozók nem felelnek meg a jogszabályi előírásoknak, így a nem rendelésre érkezett, a terminálok utasokra vadászó taxis fuvarozók magatartása nem tekinthető jogszerűnek, tevékenységük mind a Taxirendeletet, mind a repülőtérrendet sérti.
20. A kifogásolt tájékoztatás nem úgy fogalmaz, hogy illegálisan működő taxi szolgáltatók nyújtják szolgáltatásaikat vagy működnek a repülőtéren, hanem arra korlátozódik, hogy a „terminálon illegálisan működő taxi szolgáltatók ajánlják szolgáltatásaikat”. A fentiekből következően pedig ez a tájékoztatás tényszerű, hiszen, aki a terminálon ajánlja véletlenszerűen szolgáltatását az érkező utasok számára, az valóban jogellenesen jár el. Ez természetesen nem vonatkozik az ún. rendelt vagy előrendelt fuvarokra, hiszen azok részéről a szolgáltatás ajánlása nem a terminálon történik, pusztán az utasok rendelésére érkeznek. A kifogásolt tájékoztatás tehát nem tartalmaz olyan megszővegezést, ami a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján úgy lenne értelmezhető, hogy a Főtaxi Zrt. az egyetlen legálisan működő taxi szolgáltató a repülőtéren. Különösen nem értelmezhető így annak fényében, hogy a Budapest Airport Zrt. táblákkal jelzi az előrendelt taxik rendelkezésére álló helyeket.
21. Kiemelte továbbá, a Főtaxi Zrt. és az Airport Shuttle minibusz forgalmi adatai alapján megállapítható, hogy a kifogásolt tájékoztatások időszakában nincs azzal összefüggésben álló növekedési tendencia az utasforgalomban.
22. Az eljárás alá vont a Versenytanács előzetes álláspontjára (Vj-078-021/2011. sz. irat) adott észrevételeiben (Vj-078-023/2011. sz. irat), valamint az eljárás alá vont kérésére tartott tárgyaláson (2012. június 25.) ismételten kifejtette (Vj-078-024/2011. sz. irat), hogy főtevékenységéből származó bevételeinek csak elenyésző része köthető a taxiszolgáltatáshoz, illetve ismételten kifejtette, hogy szándéka a szolgáltatást illegálisan kínáló taxik visszaszorítása volt. Emellett felhívta a figyelmet a taxi iránti kereslet sokszínűségére és a számos egyéb, közlekedéssel kapcsolatos marketingkommunikáció jelenlétére a terminálon, melyeknek csak kis részét tette ki a kifogásolt tájékoztatás. Ezzel kapcsolatban végül megjegyezte, hogy a Budapest Airport Zrt.-nek profiljából adódóan nincs tapasztalata a hasonló jellegű kereskedelmi gyakorlatokat illetően.

V. Jogi háttér

23. Az Fttv. 1. §-ának (1) bekezdése értelmében az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. Ugyanezen cikk

(2) bekezdése szerint a törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely Magyarország területén valósul meg, továbbá arra is, amely Magyarország területén bárkit fogyasztóként érint.

24. Az Fttv. 2. §-ának

- a) pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,
- c) pontja rögzíti, a törvény alkalmazásában áru minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,
- d) pontja értelmében a kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,
- h) pontja alapján az ügyleti döntés a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.

25. Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).

26. Az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

27. Az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja értelmében megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

- b) az áru lényeges jellemzői.

28. Az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.

29. Az Fttv. 14. §-a alapján a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására – a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

30. Az Fttv. 19. §-ának c) pontja alapján a Gazdasági Versenyhivatal a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló versenyfelügyeleti eljárásában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit alkalmazza, az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel.
31. A Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pontja alapján az eljáró versenytanács d) megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, f) megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.
32. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpv., illetve az Fttv. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (2) bekezdés szerint ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VI.

A Versenytanács döntése

33. Általános követelményként fogalmazódik meg, hogy a vállalkozásnak a fogyasztók irányában tanúsított kereskedelmi gyakorlata feleljen meg a tisztesség követelményének, a jogszabályi előírásoknak.
34. Az eljárás alá vont vizsgált kereskedelmi gyakorlatának értékelése kapcsán a Versenytanács megállapította, hogy az nem olyan fogyasztói kör vonatkozásában valósult meg, amelynek tagjai az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában különösen kiszolgáltatottak lennének. Ennek megfelelően a Versenytanács a kereskedelmi gyakorlat értékelése kapcsán az átlagfogyasztó magatartását vette alapul döntésében.
35. A jogi értékelés szempontjából relevanciával bíró fogyasztói döntés meghozatala egy folyamat, amelynek nemcsak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog a maga eszközeivel.
36. Nemcsak az olyan magatartás jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza a fogyasztó döntését, hanem minden olyan magatartás, amely érdemben kihatással van a folyamatra - ideértve a figyelem felkeltését is.

37. Kiemelendő továbbá, hogy – figyelemmel az Fttv. 1. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra – nemcsak magyar, hanem más (a jelen esetben angol) nyelvű kereskedelmi kommunikációval is meg lehet sérteni az Fttv. rendelkezéseit, illetőleg nemcsak magyar állampolgárságú, illetőleg magyarországi lakhellyel (tartózkodási hellyel) bíró fogyasztókkal szemben lehet olyan kereskedelmi gyakorlatot tanúsítani, amely az Fttv. szerinti tilalomba ütközik. Ennek megfelelően a jelen eljárásban vizsgálhatók az érintett kereskedelmi kommunikáció
- nem magyar nyelvű közlései,
 - Magyarország területén nem magyar állampolgárságú, illetve Magyarországon lakhellyel (tartózkodási hellyel) nem rendelkező, az Fttv. 2. §-ának a) pontja szerint fogyasztónak minősülő személyek ügyleti döntéseire gyakorolt hatása.
38. A vizsgált kereskedelmi kommunikáció (magyarul és angolul) illegális taxiszo­lgá­latókra hívta fel a figyelmet, közölve, a terminálon illegálisan működő taxiszo­lgá­latók ajánlják szolgáltatásaikat, s az utasok biztonsága és kényelme érdekében kérik, hogy azok az eljárás alá vonttal szerződött partnerek, a Főtaxi és az Airport Shuttle minibusz taxiszo­lgá­latásait vegyék igénybe.
39. A taxiszo­lgá­latás lényeges jellemzője, hogy
- azt a taxiszo­lgá­lató jogszerűen (ideértve a szükséges engedélyek megszerzését is) végzi-e,
 - a taxiszo­lgá­latás igénybevétele esetén a fogyasztó biztonsága nincs-e veszélyben,
 - a taxiszo­lgá­latás igénybevétele során biztosított-e a fogyasztó kényelme,
- s az ezekkel kapcsolatos közlés alkalmas arra, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
40. A vizsgált kereskedelmi kommunikáció
- egyrészt nem egyszerűen azt az üzenetet közvetítette, hogy egyes taxiszo­lgá­latók valamely előírást megsértve kínálják szolgáltatásukat, hanem azt közölte a fogyasztókkal, hogy a terminálon olyan taxiszo­lgá­latók ajánlják szolgáltatásaikat, akik a taxiszo­lgá­latási tevékenység egésze szempontjából minősülnek illegálisnak, e tevékenységgel összefüggésben valósul meg a jogszabályi előírásokba ütközés, azzal, hogy a kereskedelmi kommunikáció üzenete szerint mindez nem áll fenn a Főtaxi és az Airport Shuttle esetében. Ezt az üzenetet is erősítve a kereskedelmi kommunikáció
 - másrészt azt közölte a fogyasztókkal, hogy ha nem a Főtaxi vagy az Airport Shuttle minibusz taxiszo­lgá­latását veszik igénybe, akkor biztonságuk veszélybe kerül, illetve a szolgáltatás nem fogja kielégíteni a kényelemmel kapcsolatos elvárásaikat.
 - A kommunikáció a fenti üzenetet azzal erősítette, hogy áthúzott taxi képevel utal valamennyi nem szerződő taxiszo­lgá­latóra, ellentétben a szerződött Főtaxi márkajelét viselő autó képevel.
41. A kereskedelmi kommunikáció ezen üzenetei nem feleltek meg a valóságnak.
42. Nem ad alapot a taxiszo­lgá­lató teljes tevékenysége illegális volta látszatának keltésére önmagában az a körülmény, hogy egy taxiszo­lgá­lató az eljárás alá vont megítélése szerint a jogszabályi előírások, s így a Taxirendelet valamely rendelkezését sértő módon ajánlja szolgáltatását a terminálon. A kereskedelmi kommunikáció alapján a fogyasztóban megalapozatlanul a terminálon való, esetlegesen szabálysértésnek minősülő szolgáltatásajánlason túllépő (az utasok biztonságára és kényelmére is negatív kihatással bíró) jogszerűtlenség képe alakulhatott ki a taxiszo­lgá­latók vonatkozásában, amely nem felelt meg a valóságnak. Mindazonáltal ez szükségtelenné tette annak vizsgálatát, hogy a szolgáltatásukat a terminálon kínáló taxiszo­lgá­latók valóban szabálysértést követtek-e el,

illetőleg abban a vonatkozásban sem mutatkozott szükségesnek további eljárási cselekmények folytatása, hogy az eljárás alá vont valamely taxiszolgáltatóval szemben kezdeményezett-e a szabálysértési eljárást, s az adott vállalkozás elmarasztalásra került-e.

43. Ugyancsak nem állítható, hogy a fogyasztó biztonsága és kényelme sérelmet szenvedne önmagában azáltal, hogy nem a Főtaxi vagy az Airport Shuttle minibusz taxiszolgáltatását veszi igénybe, hanem egy olyan taxiszolgáltatóét, aki szolgáltatását a terminálon (akár szabálysértést is megvalósítva) kínálja. A kereskedelmi kommunikációban tett állítás valóságnak való megfelelése nem bizonyított, ilyen adat nem vált ismertté az eljárás során.
44. A kereskedelmi kommunikáció angol nyelvű szövege – amely a Magyarországra érkező, magyarul nem beszélő utasok megszólítására alkalmas – a kommunikáció magyar nyelvű szövegével azonos üzenetet közvetít, így arra szintén érvényesek a 39-43. pontban kifejtettek.
45. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont 2011 februárja és októbere között fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amikor szórólapján és az általa alkalmazott ún. roll-up-on azt közölte, hogy a terminálon illegálisan működő taxiszolgáltatók ajánlják szolgáltatásaikat, s az utasok biztonságuk és kényelmük érdekében az eljárás alá vonttal szerződött partnerek taxiszolgáltatásait vegyék igénybe. Az eljárás alá vont kereskedelmi gyakorlatával – az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti magatartást megvalósítva – megsértette az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdését.
46. Az Fttv. 3. §-a (1) bekezdésének az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti magatartás megvalósítása révén történő megsértéséhez elegendő az arra való alkalmasság, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg, a jogsértéshez nem szükséges, hogy akárcsak egy fogyasztó ténylegesen meghozzon egy olyan ügyleti döntést a jogsértő kereskedelmi gyakorlat hatására, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Éppen ezért a jogsértés körében a Versenytanács nem ítélte relevánsnak az eljárás alá vont azon előadását, amely szerint a kifogásolt tájékoztatások időszakában nem volt azzal összefüggésben álló növekedési tendencia az utasforgalomban a Főtaxi Zrt. és az Airport Shuttle minibusz forgalmi adatai alapján. Megjegyzi a Versenytanács, hogy önmagukban a forgalmi adatokból nem lehet következtetést levonni arra nézve, hogy a jogsértő kereskedelmi gyakorlat miként befolyásolta a taxiszolgáltatók utasforgalmának az alakulását.
47. Az eljárás alá vontnak a jogsértő kereskedelmi gyakorlatért fennálló felelőssége megállapítást nyert az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdésére tekintettel. A kereskedelmi gyakorlattal érintett áru, azaz a vele szerződött partnerek taxiszolgáltatásának értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül az eljárás alá vont érdekében állt, amint az a Főtaxi Zrt.-vel megkötött ún. szolgáltatási szerződésnek a „szolgáltatási díjra” vonatkozó előírásaiból, illetve az eljárás alá vontnak a vizsgált időszakban a Főtaxi Zrt.-től származó bevételeinek adataiból egyértelműen megállapítható. Mivel a jogsértő kereskedelmi kommunikációban meg is jelenített egyik partner esetében a közvetlen érdekeltség megállapítást nyert, nem mutatkozott szükségesnek az Airport Shuttle minibusz taxiszolgáltatások kapcsán az eljárás alá vont oldalán keletkezett bevételek további vizsgálata.
48. A Versenytanács az eljárás alá vontnak a „taxis hiénákkal” kapcsolatos előadása vonatkozásában megjegyzi, a vállalkozásokat egy másik vállalkozás általuk kifogásolt, vélt vagy valós módon jogsértő, adott esetben a fogyasztók által is sérelmezett

magatartása sem jogosítja fel arra, hogy fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytasson, a fogyasztók számára megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adjon.

49. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont nyilatkozata szerint és a rendelkezésre álló adatok (Vj-078-011/2011. sz. irat) alapján a kifogásolt kereskedelmi kommunikációval 2011. őszén felhagyott (a szórólapok eljárás alá vont nyilatkozata szerint már korábban, május végéig nagyrészt ki lettek osztva), a Versenytanács a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatásának a Tpvt. 77. §-a (1) bekezdésének f) pontjának megfelelően való megtiltását nem tartja szükségesnek.
50. A jogsértés Tpvt. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján történő megállapítása mellett a Versenytanács bírságot szab ki az eljárás alá vonttal szemben a Tpvt. 78. §-ának (1) bekezdése alapján, a bírság összegét a Tpvt. 78. §-a (3) bekezdésének, illetve a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. számú, a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot rögzítő közleményében (a továbbiakban: Közlemény) foglaltaknak megfelelően meghatározva.
51. A Versenytanács a bírság összegének megállapítása során a jogsértő reklámok megjelentetése kapcsán felmerült ismert költségekből indult ki (Vj-78-011/2011. számú irat), és figyelemmel volt arra is, hogy a Budapest Airport Zrt. főtevékenységeiből származó bevételének csak elenyésző része köthető a taxiszolgáltatáshoz.
52. A Versenytanács súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a jogsértő reklámok a fogyasztók széles körét érték el, tekintettel a Budapest Airport Zrt. utasforgalmának nagyságára, illetve arra, hogy a kommunikáció alkalmazására ezen utasforgalomnak kitett helyen, több hónapon keresztül került sor.
53. A Versenytanács a fentiek alapján a rendelkező részben írottak szerint döntött.

VII. Egyéb kérdések

54. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.
55. A Ket. 171. §-ának (4) bekezdése értelmében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 46. §-ával megállapított VIII. fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor (2012. február 1.) még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Ennek alapján a jelen eljárásban alkalmazható a Ket. 2012. február 1-je óta hatályos 140. §-a is, amelynek (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A Ket. 140. §-ának (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a

felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

56. A bírságnak a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számlája javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő
- az eljárás alá vont neve,
 - a versenyfelügyeleti eljárás száma,
 - a befizetés jogcíme (bírság).
57. A Ket. 171. §-ának (4) bekezdése alapján a jelen eljárásban alkalmazandó Ket. 132. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a kötelezett késedelmi pótléket köteles fizetni, ha a pénzfizetési kötelezettségének határidőre nem tett eleget. A (2) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Ennek ellentételezéseként a Tpvt. jelen eljárásban alkalmazandó 83. §-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bírság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő kamatot is meg kell téríteni.
58. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását. E tekintetben a Tpvt. 95/B. §-ának (3) bekezdése alapján a Módtv. 20-22. §-ával megállapított, 2012. február 1-jétől hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hatálybalépéskor még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is. Mindezek alapján a Versenytanács tájékoztatja a kötelezettet, hogy a teljesítési határidőben meg nem fizetett bírság, valamint a meg nem fizetett késedelmi pótlék behajtása iránt a Tpvt. 90/A. §-ának (1) bekezdése alapján a Gazdasági Versenyhivatal a végrehajtási eljárás megindítását követően haladéktalanul megkeresi az adóhatóságot.
59. Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.
60. Az Fttv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak: a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.
61. Az Fttv. 11. §-ának (2) bekezdése szerint a gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha a) a kereskedelmi gyakorlat országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatón keresztül valósul meg, b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg, c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.
62. A Versenytanács megállapította a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörének jelen ügybeni fennálltát. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat alkalmas volt a gazdasági verseny érdemi

befolyásolására, tekintettel egyrészt az eljárás alá vont méretére az általa elért nettó árbevétel nagyságára, másrészt a vizsgált, számos fogyasztót elérő kereskedelmi gyakorlat (vö. 52. pont) több hónapon át tartó alkalmazására.

63. A GVH illetékessége a Tpv. 46. §-án alapul.

64. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2012. június 29.

dr. Miks Anna sk.
versenytanácsstag

dr. Dobos Gergely sk.
előadó versenytanácsstag

Váczi Nóra sk.
versenytanácsstag